

P 08

Pistolet samopowtarzalny Pistolet P 08

Wrocław – Muzeum Militariów-Arsenał

Historia konstrukcji

U schyłku XIX wieku niemiecki konstruktor Hugo Borchardt skonstruował pistolet samopowtarzalny, działający na zasadzie krótkiego odrzutu lufy. Miał on zamek typu zbliżonego do tych stosowanych w karabinach maszynowych Maxima. Zasilany był z magazynka umieszczonego w chwycie. Broń została przyjęta do produkcji w firmie L. LOWE w Berlinie. Wyprodukowano tylko 3000 sztuk pistoletu Borchardt C93. Broń nie znalazła zbyt wielu nabywców z powodu dużych wymiarów i ciężaru. Mechanicznie działała jednak dobrze i z tego powodu przekonstruowaniem jej zajął się austriacki konstruktor Georg Luger. W rezultacie prac powstała broń łącząca niewielkie – jak na owe czasy – wymiary z pewnością działania. W 1899 roku rozpoczęto jego produkcję w zakładach Deutsche Waffen- und Munitions Fabriken AG (DWM) w Karlsruhe. Pierwsza wersja pistoletu zasilana była amunicją 7,65 mm × 21 mm Parabellum i została przyjęta na uzbrojenie armii szwajcarskiej jako

Pistole 1900 (w późniejszym okresie, w Szwajcarii uruchomiono własną produkcję w Waffenfabrik Bern, oraz opracowano własne zmodyfikowane wersje Parabellum: Pistole 1900/06 oraz Pistole 1900/29).

Oddział SA, 1934 rok – prezentowanie broni krótkiej

W 1906 roku w Niemczech powstały wersje Parabellum zasilane nabojem 9 x 19 mm Parabellum, oraz kontynuowano rozwój konstrukcji pistoletu. Zaowocowało to przyjęciem Parabellum w 1908 roku na wyposażenie Armii Cesarstwa Niemieckiego, jako pistoletu podstawowego pod nazwą Pistole 08 (skr. P08), gdzie zastąpił przestarzały Reichsrevolver M1879. Stało się to pomimo oczywistych wad broni: drogiej i pracochłonnej produkcji, wrażliwości na zanieczyszczenia i jakość amunicji oraz skomplikowanej budowy. W ciągu 30 lat wyprodukowano ponad 2 000 000 egzemplarzy. W 1938 roku P08 został oficjalnie zastąpiony w roli pistoletu podstawowego przez nowocześniejszy Walther P38, mimo to produkcję P08 kontynuowano jeszcze do 1942 roku. Ogółem armia niemiecka w czasie II wojny światowej posiadała 1 355 000 sztuk tych pistoletów. Różne modele pistoletu Parabellum stały się przedmiotem szerokiego eksportu, wchodząc na wyposażenie wielu armii świata. Najrzadszą jego odmianą są egzemplarze wyprodukowane przez zakłady Heinricha Krieghoffa w liczbie 2900 egzemplarzy dla Luftwaffe, a przeznaczone były dla spadochroniarzy. Produkcja jednego egzemplarza wymagała ok. 6,1 kg surowców, a cena jednostkowa wynosiła 32 RM.

W katalogu wzorów uzbrojenia otrzymał oznaczenie Gerät 1-2017.

Żołnierze niemieccy podczas pacyfikacji polskiej wsi

Opis konstrukcji

Automatyka broni wykorzystuje energię krótkiego odrzutu lufy. Zamek z ryglowaniem kolankowym (układ górny tego ryglowania powoduje chwilowe przesłanianie linii celowania po oddaniu strzału). Lufa gwintowana, zaopatrzona w 6 prawoskrętnych bruzd o skoku 250 mm. Bijnikowy mechanizm spustowy jest pozbawiony kurka zewnętrznego. Umieszczony po lewej stronie szkieletu skrzydełkowy bezpiecznik blokuje mechanizm spustowy.

Zasilanie broni w amunicję za pomocą jednorzędowego magazynka pudełkowego wkładanego do chwytu. Pusty magazynek ma masę 70 g. Po wystrzeleniu ostatniego naboju zamek pozostawał w tylnym położeniu. Zastosowano celownik szczerbinkowy ze stałą nastawą na odległość 50 m, współpracujący z muszką umieszczoną nad wylotem lufy.

Drzonów – Lubuskie Muzeum Wojskowe

Zastosowana amunicja

Stosowano łuski mosiężne lub stalowe, długości 19,1 mm i średnicy dna 10 mm. Naboje pakowano po 16 sztuk w kartonowe opakowania, 52 opakowań w pudełka Tragschlaufe mieszczące 832 naboje, a 5 pudełek w zbiorcze drewniane skrzynki Patronenkasten 88 mieszczące 4.160 naboji (wymiary 485 x 350 x 180 mm, masa pustej 7,5 kg, załadowanej ok. 52,5 kg).

1. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08:

Długość naboju: 29,7 mm

Długość pocisku: 15,7 mm

Masa naboju: 10,90 g (łuska stalowa) lub 12,35 g (mosiężna)

Masa pocisku: 8 g

Masa ładunku miotającego: 0,36 g Nz.Stb.P. n/A. (0,8*0,8)

Prędkość wylotowa: 310 m/s

Donośność: praktyczna 50 m

Pocisk Pistolengeschoß 08 pełnopłaszczowy z ołowianym rdzeniem.

Przebijalność z odległości 25 m wynosi ok. 15 cm drewna

sosnowego lub z odległości 50 m ok. 20 cm worek z piaskiem.

Brytyjscy Komandosi podczas trwania szkolenia

2. Zwykła 9 mm Pistolenpatrone 08 mit Eisenkern:

Długość naboju: 29,7 mm

Długość pocisku: 15,7 mm

Masa naboju: 10,79 g

Masa pocisku: 6,4 g

Masa ładunku miotającego: 0,38 g Nz.Stb.P. n/A. (0,8*0,8)

Prędkość wylotowa: 360 m/s

Doność: praktyczna 50 m

Pocisk Pistolengeschoß 08 m. E. pełnopłaszczowy z rdzeniem z żelaza.

3. Szkolna Exerzier-Pistolenpatrone 08:

Amunicja używana do celów szkoleniowych.

Przekrój broni

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Dane techniczne:

Kaliber: 7,65 mm/9 mm

Amunicja: 7,65 × 21 mm Parabellum/9×19 mm Parabellum

Masa: bez magazynka 835 g, z pełnym magazynkiem ok. 1.000 g

Długość całkowita: 217 mm

Wysokość: 135 mm

Szerokość: 40 mm

Długość lufy: 102 mm

Długość linii celowniczej: 196 mm

Zasilanie: magazynek na 8 naboji (9 × 19 mm Parabellum)

Szybkostrzelność: praktyczna do 16 strz./min

Wrocław – Muzeum Militariów-Arsenał

Autor – Dawid Kałka

Bibliografia

1. <http://www.dws-xip.pl/encyklopedia/>
2. A.E. Hartink: *Encyklopedia pistoletów i rewolwerów*. DEBIT, 2002.
3. Mjr. Frederick Myatt M.C., *Ilustrowana Encyklopedia Pistolety i Rewolwery*, ESPADON, 2014.
4. https://pl.wikipedia.org/wiki/Pistolet_Parabellum